

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstrene af Chambéry

September - Oktober • År 2024 - nr. 5

GENERALRÅDET

OVERSIGT

KALD TIL ORDENSLIV I LYSET AF HÅB

Sr. Elisa Fátima Zuanazzi CSJ

Generalrådet

Som vi ved, forandrer verden sig, og det samme gør vores liv. Vores måde at tiltrække kald på er også nødt til at ændre sig. Vi har ikke færdige opskrifter, og vi ved, at vi ikke kan bruge de samme argumenter fra

fortiden til at tale om det gudviede liv. Gudviet liv er ikke selvpromovering, og nogle gange er frugterne ikke synlige. Udfordringen er at leve dette valg i tro, i et kommunitet med forskellige mennesker, i overensstemmelse med

Generalrådet

Kald til ordensliv i lyset af håb

FORSIDE

JPIC

Italien: Vatikanstaten farver sig selv »grøn«

4

Nirmala: Fejring af Skabelseseiden

5

PROVINS/REGION/MISSION

Brasilien: At være tilstede som missionær

7

Nye Helgener

8

Norge: Min oplevelse af Det Udvidede Rådsmøde

9

Pachmarhi: Internetkriminalitet og internetsikkerhed

10

Pakistan: En tid til at lytte til Moder Jords skrig

11

Bolivia: Jordens skrig, naturen har brug for os!!!

12

Tanmaya: På vej mod en ny mission

13

Pachmarhi: »Enhed er styrke, samarbejde er magt«.

15

sammenhæng, hvor stilheden er gået tabt, er det ikke let at vente, fordi det kræver, at vi sætter farten ned, ikke lader os dominere af aktiviteter og skaber plads i os selv til Guds ånd virke. Nogle gange kan den verdslige ånd trænge ind i vores kommuniteter.

Kimen til det kald, vi modtager fra Gud, er nåde. Jeg tror, at vi alle har haft oplevelsen af at lægge et frø i jorden og følge dets vækst. Jeg kan godt lide at sammenligne kald med et frø. Frøet bærer i sig et potentiale til at blive dyrket og udviklet, ligesom de mennesker, der kommer til os. Frøet skal lægges i jorden; det kræver engagement, tålmodighed og håb fra dem, der tager sig af det, og efter et stykke tid kan vi se

missionen.

Vi lever i en verden, der ofte går hurtigt, og som hylder »alting lige nu«. Den er opslugt af aktivisme og

søger at uddrive frygten og angsten for livet i de hedenske templer for forbrug eller sjov for enhver pris. I en sådan

frugten af mysteriet.

At have et kald kræver, at man sår håb, ligesom Simeon og Anna, der tålmodigt ventede på den,

der skulle komme. De fik den nåde at betragte Jesu ansigt. På livets vej oplevede de vanskeligheder og skuffelser, men de opgav ikke; de holdt tværtimod håbets lys i live. Det er i denne ånd af håbets pilgrimme, at vi tror på det gudviede liv.

Vi er klar over, at ordenslivet også gennemgår en meningskrise og er i konstant forandring. Derfor er vi nødt til hurtigst muligt at vække kaldet på ny i lyset af håb. Som pave Frans siger: »Vi er nødt til at genopbygge en atmosfære af håb og tillid som et tegn på en fornyet genfødsel, som vi alle føler, der er et presserende behov for«.

Hovedpersonen i Kirkens liv og gudviede liv er Helligånden, som altid ydmygt sætter ting i gang. I lyset af så mange bevægelser og forandringer, er vi så villige til at lade os lede af den samme ånd, som ikke er en ånd af selvtilfredshed, men en kilde til nye muligheder?

Vi lever i en

overgangstid. Kald kommer fra forskellige kulturer, etniciteter og steder. Der er nye familiebegreber. Folk er dybt optaget af den teknologiske verden, lever i forskellige generationer og har forskellige erfaringer. De er kort sagt en del af et mangefacetteret samfund. Det udfordrer os til at tænke ud af boksen.

De nye kvinder i samfundet ser på, hvordan vi lever. Er vi troværdige mennesker, der lever i overensstemmelse med det formål med livet, vi har taget på os? Er den Jesus, vi kender og præsenterer, vores referencepunkt? Er vores levevis sund og indbydende, så alle kan føle sig hjemme? Er vi kvinder i bøn, som elsker hinanden? Er vi inkluderende mennesker, som elsker de fattige?

Lad os ikke undervurdere os selv, for vi har rådgiveren med os, Helligånden, som vil vejlede os og få os til at gå videre til andre af menneskehedens grænser som håbets pilgrimme. Vi

har en arv i vores hænder, som vores grundlægger og de første søstre har efterladt os, og det er op til os at videreføre denne arv.

Pater Médaille var en missionær. Han gik, han opsøgte folk, han bad med dem, han mødtes med grupper, han gik i dialog, han evangeliserede, og han underviste. Hvor er vi til stede for at bevidne om ordenslivet i verden? Er vi på gaden med de fattige, på vejen med migranter, i periferien, i sogne, kommuniteter og familier? Er vi sammen med unge mennesker? Er vi til stede i verdens nødsituationer i forskellige grupper ...? Hvor mange søstre dedikerer sig til at opmuntre til kald, og hvor meget energi, passion og tid investerer vi i at uddanne nye søstre? Det er spørgsmål, som vi skal reflektere over og tænke over i forhold til os selv og dem, der kommer til at slutte sig til os.

»Selv om et kald er en gave, vil det uden tvivl også være krævende. Guds gaver er samspil; for at nyde dem skal vi være klar til at løbe en risiko. Men de krav, de stiller, er ikke en forpligtelse, der pålægges udefra, men en drivkraft til at lade gaven vokse og udvikle sig, så den kan blive en gave for andre. Når Herren vækker et kald, tænker han ikke kun på, hvad du allerede er, men på, hvad du en dag vil være, i hans og andres selskab.«

- Christus Vivit 289

VATIKANSTATEN FARVER SIG SELV »GRØN«

Sr. Veronica Shiju Pooppana CSJ

Italien

Vatikanet vil etablere et agrovoltaisk system (landbrug og solpaneler på samme jord) for at opnå en uafhængig energiforsyning. Paven sendte meddelelsen om denne plan ud i et apostolisk brev i form af et Motu Proprio med titlen »Broder Sol«,

som blev offentliggjort den 28. juni 2024. Anlægget vil blive placeret i Santa Maria di Galeria i udkanten af Rom. Pave Frans skrev, at det både er et bidrag til og et svar på »de udfordringer, som menneskeheden og vores fælles hjem står over for på grund af

klimaforandringerne«.

Det er et topmoderne anlæg, der ved hjælp af solenergi vil producere »ikke kun den elektricitet, der er nødvendig for den eksisterende radiosender, men også den samlede energi, der er nødvendig for Vatikanstaten.« I Laudato Si,

hvor paven understregede vigtigheden af at passe på vores fælles hjem og opfordrede os til at reducere udledninger, der er skadelige for klimaet og miljøet, kommer nu til live i et projekt, han har etableret.

Målet er at gøre Vatikanstaten uafhængig med hensyn til energiforsyning ved at opføre et agrovoltaisk anlæg, der kombinerer produktionen af vedvarende

energi med behovene, landbrugsjorden under den, har.

Pave Frans gentog vigtigheden af at reducere udledningen af drivhusgasser i atmosfæren og mindede i Motu Proprio om, at Den Hellige Stols permanente observatør ved FN den 6. juli 2022 gav FN's Sekretariat under Generalsekretæren »det instrument, hvormed Den Hellige Stol i Vatikanstatens navn og

på vegne af Vatikanstaten giver sit samtykke til FN's konvention om klimaændringer.« Med dette instrument, sagde Paven, »har jeg til hensigt at bidrage til alle landes bestræbelser på, i overensstemmelse med deres respektive ansvar og kapacitet, at give et passende svar på de udfordringer, som menneskeheden og vores fælles hjem står over for i form af klimaforandringer.«

FEJRING AF SKABELSESTIDEN

Sr. Sheeba John CSJ

Nirmala/Indien

Fejringen af Skabelsestiden i 2024 var en god anledning til at ære hver enkelt skabnings storhed og herlighed, til at lytte og reagere sammen på naturens skrig og til at beskytte og bede for vores fælles hjem.

Temaet for den første uge var Moder Jord. Skrigene og stønnen fra vores Moder Jord og alle hendes

skabninger giver genlyd i vores ører og hjerter. Og vores ånd opfordrer os til at nærme os hende med en følelse af omsorg, bekymring og ansvar og til at handle med følsomhed og retfærdighed.

Skabelsens vej, som var temaet for den anden uge, mindes skabelsens mysterium. Ved at reflektere over skabelsens mysterium voksede vores forståelse

for skaberens storhed og skabelsens skønhed - især den vidunderlige skabelse af kosmos.

Ni stationer var afbildet med farverige malerier og fotografier af naturen, hver med et budskab, som vi skulle forstå, reflektere over og handle ud fra. Læsningerne fra Biblen og ”bogen om kosmos” førte os til den forståelse, at Gud er centrum

for hele skaberværket.

Denne fejring hjalp os til at ære Gud som skaberen, fremhæve det hellige i hele skaberværket og fejre kosmos' kraft og værdi med taknemmelighed og respekt.

Den tredje uge fokuserede på vandets gave, det eneste stof, som ingen levende væsener kan overleve på jorden uden. Vand er et symbol på håb og er en påmindelse om det guddommelige transformerende kraft. Fra vandet i dybet i Første Mosebog til »floden med livets vand« i Johannes' Åbenbaring spiller vand en vigtig rolle i historien om frelsen. Vi takkede vores skaber for den gave, som levende vand er, og bad om nåde til at bruge det klogt, respektere det med ydmyghed, forbruge det sparsomt og beskytte dets renhed, så hele kosmos kan

opretholdes med al dets godhed.

Den fjerde uge bragte os til at betragte Mælkevejen, galaksen, som er mere end blot et imponerende himmellegeme. Den symboliserer den dybe kosmiske forundring og begrebet uendelighed i den åndelige verden. Utallige stjerner og himmellegemer, der er spredt ud over nattehimmels endeløse lærred, fremkalder en følelse af forundring og forbløffelse. Galaksens enorme størrelse kan få os til at føle os små, men alligevel forbundne, da vi er lavet af det samme kosmiske støv som de fjerne stjerner. Kontemplation over Mælkevejen kan inspirere til følelser af ærefrygt, ydmyghed og et ønske om dybere forståelse og minde os om de uendelige muligheder og den uendelige visdom, som kosmos rummer.

Guds skaberværk er vidunderligt. Men selv naturens skønhed kalder os til noget større.

Frans af Assisis festdag den 4. oktober, hvor vi afsluttede fejringen af Skabelsestiden, blev vi mindet om, at vi alle er kaldet til at elske: elske Gud, elske hinanden og elske alle Guds velsignede skabninger. Som Pave Frans sagde: »Den hellige Frans er det fornemste eksempel på omsorg for de sårbare og på en integreret økologi, der leves med glæde og autenticitet.« Inspireret af den hellige Frans' liv beder vi Gud om at åbne vores hjerter og sind for at værdsætte og anerkende Guds vidunderlige skabelse af universet og om at styrke os i vores stræben efter at elske og pleje hele Guds velsignede skaberværk mere dybt.

AT VÆRE TILSTEDE SOM MISSIONÆR

Sr. Vilma de Oliveira CSJ

Brasilien

Fyldt af disse ord: »Tag dine sandaler af og hvil dig, denne jord er hellig«, bad jeg for at finde ud af, om det var det rigtige tidspunkt at begynde på en ny mission. Efter et par dage besluttede jeg mig og rejste ind i det hellige land til vores mission i Pará (i Cuçari) efter at have fået invitationen fra sr. Célia List, sr. Inês Leite Ramos og sr. Talita, som er der for at følge den iver

efter mission, der har været hos Sankt Joseph Søstrene siden vores grundlæggelse.

Jeg ankom til Cuçari tomhændet og åben og med kun ét ønske: at acceptere og forstå stedets virkelighed. Under mine besøg mærkede jeg Guds nærvær i familiernes ansigter, da de bød missionærerne velkommen med et smil, tilbød det bedste, de havde, og gjorde alt for

at få os til at føle os godt tilpas. Sikke en velsignelse Guds folk er! I deres enkelhed delte de brødet med os lige fra morgenmaden, frokosten, aftensmaden og snacks, som de tilbød os, til vandet, der slukkede vores tørst under rejsen.

Vi havde en smuk, kraftfuld, livlig og tankevækkende deling efter proklamationen af

Lukasevangeliet 10:38-42, »Martha tog imod Jesus« og Matthæusevangeliet 11:28-30 »Kom til mig, og jeg vil give jer hvile«. Folk gav deres tid til at lytte til evangeliets budskab; familierne gav os alt og ikke bare rester. »Kom, bed, spis, syng, kom alle og forny jeres håb i Herren«! Vi oplevede et vidnesbyrd om tro og håb, som var meget levende i disse modige og hårdtarbejdende menneskers liv.

Jeg følte mig som en fremmed i mit hjemland Brasilien, hvor jeg mødte glade og imødekommende mennesker, der var stærke i deres tro og fulde af lyst til at høre Guds ord. Jeg indså, hvor meget den lokale kirke stræber efter, sammen med søstrene og præsterne, at give opmærksomhed til de mennesker, der tørster efter Gud.

Vores tid var delt

op i flere aktiviteter: besøg hos familier, velsignelse af huset, de syge og familien, opsøgende arbejde med basal sundhedspleje i samarbejde med sundhedsafdelingen på det lokale rådhus. Og vi legede med børn og deltog i festen for deres skytshelgen Sankt Jakob. Frøet blev plantet i vores hjerter og inspirerede os til at gå videre med glæde og tro. I denne smukke dynamik af møde og udveksling var der lægmissionærer til stede og Diva Rossi, der er Sankt Joseph Søster af Chambéry.

Efter missionsugen havde nogle af missionærerne følgende at sige:

Sandra List Rizato: Jeg reflekterede over missionens udfordringer. . . Jeg fremhæver generøsiteten og gæstfriheden hos befolkningen i Pará, glæden midt i vanskelighederne og de rige oplevelser med familierne og børnene.

Paula Gabriela Oliveira Silva: Jeg værdsatte de følelsesmæssige udvekslinger og folkets dybe tro og fremhæver den åndelige vækst, som missionen gav mig.

Bill Clinton Nunes Silva: Missionen fik mig til at reflektere over mit forhold til Gud, da jeg observerede den dybe tro hos folk i området. Jeg indså, at missionen fik mig til at sætte spørgsmålstejn ved og styrken i min spiritualitet.

Marcio Deyvid Seixas Pinheiro: Jeg lægger vægt på enkelheden og den ægte tro i de samfund ved floden, som jeg besøgte. Jeg følte mig åndeligt beriget af oplevelsen.

Sr. Diva Rossi: Jeg så det »levende evangelium« i folks ansigter og følte mig kaldet til at støtte lokalsamfundet i dets udfordringer. Jeg vil også fremhæve vigtigheden af teamets sammenhold i omsorgen for Guds folk.

NYE HELGENER

Sr. Lurdes Catarina Erthal	91	Brasilien	29.08.2024
Sr. Elenora Castignani	99	Italien	04.09.2024
Sr. Pushpalata Ekka	74	Tanmaya	18.09.2024
Sr. Laura Bisinella	81	Brasilien	18.09.2024
Sr. Luiza Anthonia	84	Brasilien	02.10.2024
Sr. Nancy Ahern	89	USA	02.10.2024
Sr. Supriya Pookoden	69	Tanmaya	09.10.2024
Sr. Marie Alix Philip	96	Frankrig	12.10.2024
Sr. Vincenzina	95	Italien	12.10.2024

MIN OPLEVELSE AF DET UDVIDEDE RÅDSMØDE

Sr. Lucia Thy Vo CSJ

Norge

Før jeg kom til Det Udvidede Rådsmøde i 2024 i Nemi, var jeg ret nervøs og spekulerede på, hvordan jeg skulle klare det, fordi det var første gang, jeg deltog i et internationalt møde. Jeg vidste, at mødet ville være meget intenst, og mine engelskkundskaber er begrænsede. Jeg opdagede også, at jeg var den yngste deltager i mødet både hvad angår alder og ordensliv. Jeg har også meget lidt erfaring som leder, hvilket gjorde mig ekstra nervøs. Nu sidder jeg på mødets sidste dag og reflekterer over, hvad jeg har lært, og hvilke erfaringer fra mødet, jeg kan lægge i »min rygsæk« til min videre rejse.

Først og fremmest er jeg meget taknemmelig for muligheden for at deltage i mødet. Jeg synes, at mødet var intenst og nogle gange svært at følge helt med i, men det var meget interessant, berigende og informativt. At kunne se, tale og dele erfaringer med søstre fra

andre Provinser, Regioner og Missioner, der kommer fra forskellige kontinenter, hjalp mig til at åbne min forståelse for noget, der er større end min Provins; jeg så hele Kongregationen. Jeg er inspireret af og brænder for at opbygge enheden i Kongregationen som en krop. Det kræver, at jeg tør træde ud af mine komfortzoner og hjælpe andre til at kunne gøre det samme. Det er altid svært og skræmmende at træde ud af den trygge boble, man befinder sig i, men hvis man ikke tør gøre det, vil man altid

kun leve i denne boble. På den anden side er jeg takket være viden, information og erfaringer fra mødet også inspireret til at dele det, jeg har lært fra Kongregationen, med søstrene i min Provins. Hvordan vi i Provinsen kan praktisere synodal samtale/ vandring/lytning - at mødes og blive mødt, at lytte og blive lyttet til og at have tid nok til god discernment. På den måde vil jeg forstå mine søstre bedre. Det kan være med til at skabe enhed i Provinsen. Alt i alt var mødet en velsignelse for mit fremtidige ordensliv.

INTERNETKRIMINALITET OG INTERNETSIKKERHED

Sr. Deepika Sawner CSJ

Pachmarhi/Indien

Den 31. august 2024 blev der afholdt et seminar om »Internetkriminalitet og internetsikkerhed« på Amala Institute i Bhopal. Pater Alfred D'Souza var oplægsholder. I alt 35 deltagere deltog aktivt i denne indsigtfulde session.

Seminaret begyndte med en diskussion af den voksende betydning af internetsikkerhed i dagens digitale verden. Han fremhævede de forskellige typer af internetkriminalitet, som enkeltpersoner og organisationer står over for, såsom phishing, hacking, identitetstyveri og ransomware-angreb. Gennem eksempler fra det virkelige liv forklarede han, hvordan disse forbrydelser har udviklet sig, og hvilke alvorlige konsekvenser, de kan have på både det personlige og det professionelle plan.

Seminaret handlede også om vigtige forebyggende foranstaltninger og de bedste måder at forbedre internetsikkerheden på. D'Souza understregede vigtigheden af stærke adgangskoder, regelmæssige software-opdateringer og brug af antivirus-programmer. Han talte også om betydningen af bevidsthed og uddannelse i kampen mod internettrusler og opfordrede deltagerne til at holde sig orienteret om de seneste tendenser inden for internetsikkerhed.

Sessionen var meget interaktiv, og deltagerne diskuterede og stillede

spørgsmål om forskellige aspekter af internetsikkerhed. Vi fik praktiske råd om, hvordan man beskytter personlige oplysninger online, og hvordan man reagerer i tilfælde af et internetangreb. Alt i alt var seminaret en stor succes, der gav deltagerne værdifuld viden og skabte opmærksomhed på de vigtigste spørgsmål om internetkriminalitet og de nødvendige skridt til at beskytte sig mod det. Deltagerne forlod sessionen med en dybere forståelse af internetsikkerhed og færdighederne til bedre at beskytte sig selv i den digitale verden.

EN TID TIL AT LYTTE TIL MODER JORDS SKRIG

Sr. Maria CSJ

Pakistan

Den 1. september begyndte Den Pakistanske Region at fejre Skabelsestiden. Denne årlige kristne fejring er en tid til at bede og reagere sammen på skabeværkets skrig. Pave Frans foreslog »jordens skrig« som vores intention for bønnen. Opfordringen er klar: Enhver handling tæller, og vi kan alle gøre en forskel. Med temaet: »At håbe og handle med skaberværket« inviteres vi til at leve denne tid med intensitet og gøre brug af alle de materialer, som JPIC-kommissionen har sendt til os, herunder Verdensbededag for Omsorg for Skaberværket, der blev fejret den 1. september. På Generalkapitlet i 2021 tog Kongregationen opfordringen til at beskytte hele skaberværket til sig. Ved at forpligte os til at passe på vores fælles hjem planter vi frø af håb for en bedre fremtid.

Fra begyndelsen af september bad alle kommuniteter

skabelsesbønnen. I den forbindelse gjorde de associerede og ungdomsgrupper opmærksomme på, hvordan man kan passe på Moder Jord. På skolerne var der særlige aktiviteter med fokus på at passe på alle arter. Eleverne blev opfordret til at sige nej til plastikposer, som er en trussel mod vores miljø. Plastik

er et ikke-bionedbrydeligt materiale, der er fremstillet af petrokemikalier. Vi skal holde op med at bruge plastikposer, da de forårsager land-, vand- og jordforurening samt mange dyrs død.

Det er på tide at handle med kærlighed og ansvar. Hver eneste gestus, uanset hvor lille den er, kan forandre vores verden. I en verden, der

længes efter balance, inviterer Skabelsestiden os til at uddybe vores kontemplation over forbindelsen mellem menneskeheden og miljøet. Når vi reflekterer over vores ansvar, erkender vi det presserende behov for at handle anderledes - at transformere vores handlinger for at beskytte vores fælles hjem. Pave Frans minder os om, at »Vi står ikke over for to separate kriser, den ene miljømæssig og den anden social, men snarere en

kompleks krise, som både er social og miljømæssig.«

»Lad os bede om, at vi hver især lytter med hjertet til jordens skrig og til ofrene for miljøkatastrofer og klimaforandringer og forpligter os personligt til at tage vare på den verden, vi lever i.«. På den måde vil vi sammen gøre vores fremtid bæredygtig.

Hele måneden blev smukt brugt på at kontemplere over skaberværket og opfordre hver enkelt til at være forbundet med vores Moder

Jord.

Hver dag opfordres vi til at efterleve Laudato Si's opfordring gennem integreret økologi og omsorg for livet i alle dets dimensioner. En opfordring fra Generalkapitlet i 2021 lyder: Som kvinder, der er forbundet med verden, »er vi kaldet til at læne os mod og støtte hinanden og til at tage vare på hele skabelsen«. Må Gud inspirere os til at leve en etisk livsstil og passe på skaberværket.

JORDENS SKRIG, NATUREN HAR BRUG FOR OS!!!

Sr. Gabriela Cuéllar Durán CSJ

Bolivia

Det er tid til at handle! Skovbrandene i Bolivia og Latinamerika er blevet en miljøkatastrofe på grund af den tætte røg og den alvorlige tørke, vi oplever. Civilsamfundet er blevet en grundlæggende kraft til at støtte grupper af brandmænd i skovene. Bispekonferencen og de religiøse fællesskaber er gået sammen med civilsamfundet om at hjælpe

de berørte oprindelige folk og bønder og redde vilde dyr, der flygter fra ilden. Brandene bringer liv, biodiversitet, fødevarerikkerhed, sundhed og økonomi i fare.

Denne alarmerende katastrofe skader alvorligt vores fælles hjem - især i områderne i det østlige Bolivia (Santa Cruz, Beni og Pando) - på grund af de umenneskeligt forårsagede

brande, der påvirker alle levende væsener, som Gud har skabt.

Som kirke og som Kongregationen af Sankt Joseph Søstre, der valfarter til disse hellige steder, opfordrer vi folk til at blive opmærksomme på den miljømæssige katastrofe, der forårsager luftvejssygdomme, når mennesker indånder røg og forurenede luft. Vores rolle

er at gøre folk mere bevidste om ikke at brænde noget af og passe på vores helbred og miljøet. En anden aktivitet,

som vi støtter som kirke, er at gennemføre en bodsvandring for at bede Gud om tilgivelse for, at vi har svigtet vores fælles hjem, og for at bede om regn, om nåde for vores marker, flora, fauna og miljø og især for alle Guds sønner og døtre. Vi samarbejder om en donation til

Konferencen af Ordensfolk, der hjælper dem, som er hårdest ramt i Amazonas-

regionen.

Vi deler alle den samme himmel. Vi er hver især ansvarlige for at passe på vores miljø. De handlinger og beslutninger, vi træffer, har en dybtgående indvirkning ikke kun på vores umiddelbare samfund, men også på hele verden. Dette er en opfordring til en kollektiv bevidsthed om fælles handling, så vi alle kan passe på vores fælles hjem.

Gud velsigne vores elskede Amazonas!!!

PÅ VEJ MOD EN NY MISSION

Sr. Nisha Matera CSJ

Tanmaya/Indien

Den 6. august 2024 fejrede vi en historisk begivenhed for Sankt Joseph Søstrenes Kongregation, da vi indviede og velsignede vores nye mission i delstaten Punjab. Provinsen besluttede, at det var tid til at udbrede vores enheds karisme i denne delstat. Da det er vores Kongregations første rejse ind

i Punjab for at tilbyde vores tjenester, var det en utrolig betydningsfuld og bevægende oplevelse for os alle. Ceremonien bestod af læsning af en meningsfuld liturgi og husvelsignelse efterfulgt af en fælles middag for alle deltagere. Sr. Philo, der er vores provincialpriorinde, var sammen med to rådgivere, sr. Nidhi og sr. Sangeeta, til stede

ved denne betydningsfulde begivenhed, som blev velsignet af biskoppen og flere præster.

Som forberedelse til dette projekt havde de nye missionærer, sr. Pauline, sr. Gloria og jeg (sr. Nisha) været på en studierejse til Punjab. Det er en region, som er kendt for sin levende kultur, rige traditioner og

dybe åndelige rødder. Vores månedlange rejse havde til formål at udforske hjertet og sjælen i denne region og dykke ned i dens sprog, madkultur, religiøse praksis og sociale dynamik. Rejsen var blevet arrangeret af bispedømmet Jalandhar, Punjab, fra 1. juli til 31. juli 2024 for alle nye missionærer i deres bispedømme. Der var i alt 15 deltagere, herunder ordenfolk (mænd og kvinder) fra otte forskellige kongregationer, der deltog på denne oplysende tur. Som ny missionær var jeg så heldig at få et væld af oplysninger om Punjab, dets folk, deres daglige liv og det rige kulturelle tapet, der definerer delstaten. Punjab, som betyder »De

fem floders land«, er kendt for sin landbrugsproduktion, kulturarv og betydelige bidrag til Indiens økonomi og samfund. At lære sproget er afgørende, og jeg er glad for at være begyndt på at lære punjabi.

Punjabierne er kendt for deres gæstfrihed. Hvert eneste hus, vi besøgte, tog imod os med åbne arme og fik os til at føle os hjemme. Jeg bemærkede, at folk i Punjab er bemærkelsesværdigt høflige i deres samtaler og ofte bruger æresbetegnelser som »ji«. Yngre personer rører ofte ved de ældres fødder som tegn på respekt. Deres varme og gæstfrihed fik mig til at reflektere over min egen tilgang til at byde besøgende velkommen. Behandler jeg

alle med samme venlighed, eller gør jeg forskel på baggrund af social status? Hvad angår det åndelige liv, fandt jeg ud af, at både kristne og sikher i Punjab er dybt forbundne med deres tro. I kirkerne deltager folk entusiastisk ved at klappe og synge. Mange kristne er konverteret fra islam eller sikh, men deres dybe tro og måde at tilbede på er virkelig rørende. Der skabes en salig atmosfære gennem forskellige kropsstillinger, sang og klapsalver.

Der er også et dystert aspekt af livet i Punjab, hvor mange er rejst til andre lande og har efterladt ældre forældre og tomme huse. Selv om de er økonomisk velstillede, lever disse familier ofte i ensomhed og venter på, at deres børn skal komme på besøg. Men samtidig oplever Punjab en tilstrømning af mennesker fra andre indiske delstater, hvor der er mere fattigdom, især Orissa, Bihar og Jharkhand.

Den orientering, vi har fået, har været utrolig informativ og har gjort os trygge ved at begynde vores missionsarbejde i Punjab, støttet af et stærkt netværk og en dyb forståelse for den levende kultur, der omgiver os. Vi ser frem til at tjene befolkningen i Punjab og bringe vores karisme og engagement ind i dette nye apostolat.

»ENHED ER STYRKE, SAMARBEJDE ER MAGT«

Sr. Susmita CSJ

Pachmarhi/ Indien

Det er samarbejde, der gør det muligt for et team at nå sine målsætninger og fælles hensigter. Samarbejde bygger broer, motiverer og giver en person mulighed for at yde sit bedste og arbejde effektivt for en organisation. Den 6. juli 2024 blev der

arrangeret et endags-seminar for alle søstre i Pachmarhi-provinsen, der er involveret i sundhedspleje, og for personalet på vores hospital samt sygeplejeskole. Der var 31 medarbejdere, der deltog. Mødelederen var Marita Ishwar, som er underviser og

en stor motivator. Mødet begyndte med en kort bøn, med at tænde lys og blev efterfulgt af en introduktion af oplægsholderen Dr. Sr. Shobha. Derefter talte sr. Maurice, der er provincialpriorinde, til gruppen og fortalte

os kort om starten på sundhedsarbejdet på Asha Niketan Hospital, og hvor udfordrende det er at arbejde effektivt i det nuværende sundhedsscenarie.

Efter introduktionen spurgte mødelederen gruppen: »Hvad er det, der får en begivenhed eller et arbejde til at gå godt?« Gruppen svarede med punkter som planlægning, tilpasning af planen, organisering, deltagelse, deling, aktiv lytning, respekt for hinanden, feedback og så videre. Derefter delte vi i grupper en »wow-oplevelse« fra vores liv, som var relateret til samarbejde.

Vi fik endnu en øvelse, hvor vi drømte om fremtiden for vores hospital og sygeplejeskole, hvor alle er meget samarbejdsvillige, alt

kører glat, og alle føler, at de hører til. Vi blev bedt om at være meget opmærksomme og lytte til, hvad hver enkelt sagde. At dele dette gav os meget positiv energi og begejstrede os. Derefter fokuserede vi på forskellige faggrupper: sygeplejersker, paramediciner, undervisere og administratorer, og vi diskuterede barrierer for samarbejde og præsenterede resultaterne på plancher. Det hjalp os til at se den nuværende situation mere objektivt, og hvor vi har brug for at forbedre os.

Ved hjælp af et »empati-landkort« blev vi bedt om at identificere de personer, der er barrierer for vores institution, og vi fik vist, at der er et stort behov for at forstå dem. Et af de vigtigste værktøjer til samarbejde er

empati og medfølelse. Empati er at gøre en indsats for at sætte sig i den andens sted. Det er en måde at hjælpe den enkelte til at tage ansvar for sine handlinger og arbejde hen imod vores institutions fælles mål.

Til sidst understregede sr. Marita også feedback, som er afgørende for samarbejde, og forklarede om »lærende feedback« og »empatisk feedback«. Vi øvede os to og to i at anvende de forskellige former for feedback.

Sessionerne var meget relevante for den aktuelle situation, og vi blev meget beriget og fik meget ud af det. Dagen sluttede med, at sr. Susmita sagde tak til oplægsholderen og til alle deltagerne.

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos
Sr. Leni Menegat

GRAFISK DESIGN

Sr. Laveena D'Souza

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Joséphé Chorot
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org